



Српске друштвене мреже се већ данима баве опскурним „избором за најлепшу нову реч српског језика“, али када је сајт РТС на својој насловној страни пренео вест и прогласио „духоклонуће“ за нови естетски стандард српске семантике, схватио сам да је враг однео шалу, и да је дошло време да се опет пише о „чистоћи“ српског језика и његовом семантичком „богаћењу“ и „сиромашењу“.

Прво и најважније – „нова реч“, или „неологизам“ је по дефиницији нешто што је страном тело у језику, уметнуто у њега у скорије време. Ако неологизмом мењамо туђицу или позајмљеницу, често се догађа да се речју која је језику страна и нова мења реч која се већ природно одомаћила и „посрбила“. Погледајте само кандидате и победника „избора“ из репортаже РТС:

„Прохујак, смућак, безтебност, ласноломна и многобројне друге речи, нашле су се на листи одабира за најбољу нову реч српског језика. За најбољу је одабрана реч духоклонуће, ауторке Драгане Албијанић из Суботице, која не крије забринутост за српски језик, због непотребних туђица које га све више осиромашују.“



